

DÜRÜSTLÜK HER ZAMAN KAZANDIRIR.....

Düşünün, kalabalık bir kent ,gün boyu süren telefon konuşmaları, yetiştirilmesi gereken raporlar ,bitmesi gereken işler, sonra yola kelepçeleme trafik...

Bırakalım Cumartesi, Cuma bile hararetle beklenmez mi kentte yaşarken? Metropollerin en şanslılarıdır terasları olanlar. Gökyüzünün altına yerleşip, güneşle,kuşlarla, rüzgarla hiç konuşmadan anlaşır ,günü diğerlerinden daha uzun yaşar, uzattıkça uzatırlar. Ama bu konuda Ecz. Meral KIZILIRMAK hepimizden daha şanslı. Köyceğiz'in doğal güzelliği içinde uzun yıllardır hem yaşıyor hem çalışma hayatını sürdürüyor. Meral hanım modern ,keyfine düşkün ,sosyal bir insan.

Meral Hanım biraz sizi tanıyalım ..

17 Nisan 1946 'da Köyceğiz de doğdum. Koç burcuym yani.. Bu sebepten dolayı biraz sabırsız ve aceleciyim. Çok içim dışımda biriyim. Yardım etmeyi çok severim ve benim bildiğim şeyden başkaları da faydalansın isterim.

İlk Orta öğrenimimi Köyceğizde okudum. Liseyi İzmir Kız Lisesinde yatılı okudum. 1965 yılında İstanbul Eczacılık Yüksek Okuluna girdim.1969 yılında yani fakültenin son senesinde Haziran ayında mezun olamadım. Farmasötik kimya dersimiz çok zor olduğu için Haziran'da boş kağıt verdim. O sıralarda eşimle nişanlandım. Eşim Diş Hekimi şu an Devlet hastanesinden emekli. Sonra Eylül ayında da bu dersi veremedim. Fakat daha sonra sıkı çalışarak tam notla 1970' de mezun oldum. Önce evlendim, Evlendikten sonra 1971 'de eczanemi açtım. Yıllardır da çok severek mesleğimi yaptım. Bir kızım (Ebru Danış) ve bir oğlum (Emre Danış) var. Yıllar sonra Bolu Abant'da sınıf günü oldu. Arkadaşlarla konuştuğumda Haziran'da mezun olmanın iyi bir şey olmadığından konuştuk. Çünkü derslerimiz çok yoğun ve hiç talebelik yaşamamıştık. Ama hocalarımızın hepsi çok iyi eğitmişti, kaliteli hocalardı.Kasım Güven, Sadi İrmak vb..

Gerçek mesleğimizi çok güzel öğrenerek yaptık.

Meslek hayatınızı sizin gözünüzden anlatır mısınız ..?

En üzüldüğüm nokta eczacılarda dayanışma yok. Bakıyorum avukatlara,öğretmenlere çok güzel bir dayanışma var. Bir ölüm,başsağlığı, bir hastalık yada sevinçli bir olayda bile arayıp sormak yok. Köyceğiz 'de 12 eczacıyız. Burada bile bunu başaramıyoruz.

Mesleğimiz çok eziliyor, buna da üzülüyorum. Eski saygısı kalmadı. Geçenlerde SSK ile sözleşmede ruhsat fotokopisini gönderdiğimde, ruhsatdaki adresle şu anki adresiniz tutmuyor diye yeniden ruhsatlandırma istediler. Belki haklılar ama, bir sürü muazalı eczane varken,eczanesinde hiç durmayan eczacılar varken, 35 yıllık bir fiil eczacılık yapan bir eczacıya da bunu yapmamalılar. Bu konuda gerçekten rahatsızım.

Ve mesleğimizin tam karşılığını alamıyoruz maddi olarak. Uzun mesai saati, nöbetler ve bir fiil sürekli takip gerektiren bir işimiz var. Ödemelerimizi çok gecikmeli alıyoruz. Önce vergimizi verip, paramızı alamıyoruz. Bir adaletsizlik var. Sağlığı için vatandaş para ödemek istemiyor. Eskiden majistraller vardı. Artık majistral ilaç yapımında azaldı. Örneğin öyle güzel tentürdiyot yapardım ki... Eşim hala eve hazır getirdiğim tentürdiyodun benimkinin yerini tutmadığını söylüyor.

Ayrıca geçmişteki eczacılıkla bu yılları kıyaslarsam; geçmişteki eczacılığı tercih ederim. Şu anda sadece ticaret yapıyoruz. O anlamda içim buruk. Ve bizi temsil eden Türk Eczacılar Birliğindeki kişilerin tecrübeli, deneyimli ve bilgili eczacılardan seçilmesini tavsiye ediyorum. Diğer tüm eczacılara örnek olmaları ve sorunlara daha doğrudan çözümler bulmaları anlamında.

Niçin eczacılığı tercih ettiniz..?

Ben sayısal ağırlıklı dersleri çok severdim. Sudoku çözerim hala. O yüzden sayısal ağırlıklı olan bölümü tercih ettim ve bir bayan için eczacılık temiz ve güzel bir meslek.

İyi bir eczacı nasıl olmalıdır sizce? Eczacılık tercih etmek isteyen gençlere ne tavsiye edersiniz..?

Benim 35 yıllık meslek hayatımda; meslektaşlarıma, müşterilerime ve çocuklarıma gösterdiğim en önemli özelliğim dürüstlüktür. Dürüstlük her zaman kazandırır. Eczacılık güzel bir meslek. Kırtasiye işinin dışında insanlara yardım etmek ve danışmanlık anlamında kendinizi de mutlu etmek güzel. Eczacılık okuyan arkadaşlara tavsiyem; okul ile serbest hayatın çok farklı olduğu. Benim zamanımda stajerlik yaparken beni bankonun arkasına bile geçirmezlerdi. Ama ben , benim yanımda stajerlik yapan tüm arkadaşlara her şeyi öğretmeye çalıştım. Ve insan hayatın akışıyla tecrübe kazanıyor. İşin içinde pişiyor.

Bir gün eczaneyi yeni açtığım zamanlarda bir müşterimize ruj sattık. Birkaç gün sonra rengini beğenmedik diye geri vermek istedi. Baktık ki ruju yerine çevirmeden, direkt kapağını kapatıp ruju bozmuş. Bizde geri almadık. Müşterimizde eczaneden çıkıp, ruju yere attı ve ayaklarıyla ruju ezdi. Gerçi şimdiki aklım olsa alırdım Gençlere de yarı sert olmayı tembih ediyorum.

Birde eczacılık fuarlarına katılmamız. Mesleğimizle ilgili gündemi, olayları, yeni ürünleri tanımak için iyi bir fırsat.

Hastalarınızla iletişiminiz nasıl..?

İnsanın kişilik yapısı hiçbir zaman değişmez. Mesleğimizde düzgün ve güvenilirli çalışmam, müşterilerime saygılı olmamdan dolayı tercih edilirim.

Hasta odaklı eczacılık son yıllarda ön plana çıktı. Amerika'da, Avrupa'da marketlerde ilaç var ama reçetesiz ilaç satılmıyor. Türkiye olarak biz de çizgimizi belirleyip, ona göre eczacılık mesleğinin geleceğini planlamamız gerekiyor.

Hastalarımıza 22 yıldır kalfam Sedat Atıcı'yla beraber hizmet ediyoruz.. Kendisine de bir kez daha teşekkür ediyorum, bana olan desteği için.

Meslek yaşamınız dışında sosyal alanlarda da çok etkin olduğunuzu söyleyebilir misiniz..?

Köyceğiz ufak bir yer ama mühim olan insanın yaşam şeklini kendisinin belirlemesi, yer önemli değil. Çeşitli kulüplerde aktif olarak çalışıyorum.

Okulda Fransızca okumuştum. İyi temelimiz olmadı. Büyüklere lisanı yönlendiren de olmadı. Ama lisan mutlaka olmalı. Özellikle günümüzde tüm dünyada geçerliliği olan İngilizce mutlaka olmalı. Ben yüksek matematik okudum ama bana hiç faydası olmadı. Gerek bilgisayar kullanırken, gerek dış ülkelere gittiğimizde, gerek dış basını takip etmede, konferanslarda vb... İngilizce çok gerekli. O yüzden bu sene İngilizce kursuna da gidiyorum. Gençlik yıllarımızda başka hobilerle ilgilendik. Bu lisanı keşke o yıllarda öğrenseydim. Bana çok artıları olacağını biliyorum. Tüm meslek gruplarında bu lisan şart.

Briç oynamayı da yeni öğreniyorum. Seyahat etmeyi çok seviyorum ve buna zaman ayırıyorum. Uzun yıllardır sigara kullanıyordum. 4 yıl önce bir gün çalışmakta olduğum bir ecza deposundan telefon geldi. O zamanlarda o ecza deposunda çalışan Engin Bey vardı. Telefonda Engin beyin akciğer kanserinden vefat ettiğini söylediler. Telefonu kapatınca ilk söylediğim şey "ben bu sigarayı bırakıyorum" demek oldu. O gün bugündür sigara içmiyorum. Herkese tavsiye ediyorum.

Eczacı Meral Kızılırmak'a gönülden teşekkür ediyor, böylesine keyifli yaşamında sağlık ve mutluluk diliyorum...

SON GELİŞME

15 Ağustos 2006 Salı günü Sağlık Bakanı

Sayın Recep AKDAĞ ile TEB Merkez Heyeti ve 47 Eczacı Odası başkanının katıldığı Sağlık Bakanlığındaki toplantıda, 6197 sayılı Eczacılar ve Eczaneler hakkındaki yeni yasanın bir an önce çıkarılmasını ve daha önceki yasada yer almayan eczane açılışlarında eczacı odalarının vereceği uygunluk belgesinin aranması maddesi ile "eczanenin sahip ve mesul müdürü eczacıdır" cümlelerinin yasada yer alması konusunda Sayın Akdağ'dan söz almıştır.

Muvazaalı eczaneler konusunda da çalışma başlatılması gerektiğini ifade eden Sayın Akdağ'a Eczacıların sorunlarına karşı duyarlı davranış ve desteğinden dolayı teşekkür ederiz.

